

SMERENIA ESTE SINGURA CALE DE DOBÂNDIRE A DARURILOR CRUCII DOMNULUI

Sfântul Ierarh
Serafim Sobolev
(1881 -†1950)
icoană

Crucea înălțându-se, toată făptura îndeamnă a lăuda preacurată Patima Celui ce S-a înălțat pe dânsa; căci întru aceasta, ucigând pe cel ce ne-a ucis pe noi, pe cei omorâți i-a înviat și i-a înfrumusețat, și în ceruri a locui i-a învrednicit ca un milostiv, pentru mulțimea bunătății Sale. Aceste spuse cuprind pe scurt, dar substanțial, toate evenimentele lucrării dumnezeiești pentru noi, în centrul căreia se înalță Crucea Domnului. Prin Crucea Sa și Sângele Său Dumnezeiesc, care s-a vărsat pe Cruce, Domnul a răscumpărat păcatul strămoșesc al lui Adam, a distrus toate lucrările diavolului, orientate spre pierderea întregii omeniri, a distrus moartea, făcându-se începătorul învierii morților, a distrus blestemul – această despărțire dintre oameni și Dumnezeu. De aceea, porțile Raiului sunt deschise acum pentru oamenii sfinți și pentru noi, urmând după tâlharul cel credincios care s-a pocăit. După moartea lor, sfinții îl moștenesc fără a trece prin vămile diavolești

ale văzduhului, potrivit cuvintelor lui Hristos: *"Adevărat, adevărat zic vouă: cel ce ascultă cuvântul Meu și crede în Cel ce M-a trimis are viață veșnică și la judecată nu va veni, ci s-a mutat din moarte în viață"* (Ioan 5, 24). Datorită Crucii Lui, Domnul ne dăruiește Harul Său dumnezeiesc, care ne ajută să păzim neabătut toate poruncile mântuitoare. Prin păzirea lor, precum și prin Sfânta împărtășanie, ne este dăruită posibilitatea să intrăm în cea mai apropiată unire afectivă și harică cu Hristos, încă de aici, pentru a fi părtași mării slave și negrăitei fericiri în împărăția Lui cea cerească.

Dobândirea acestor daruri ale Crucii Domnului trebuie să fie scopul întregii noastre vieți. Iar noi vom obține toate aceste daruri și le vom moșteni, dacă vom înțelege ce ne învață această Cruce a lui Hristos. Ea ne învață smerenia lui Hristos, despre care Apostolul Pavel a spus: *"Ci s-a deșertat pe Sine, chip de rob luând... S-a smerit pe Sine, ascultător făcându-Se până la moarte, și încă moarte pe Cruce. Pentru aceea, și Dumnezeu L-a preînălțat și I-a dăruit Lui nume, care este mai presus de orice nume"* (Filipeni 2,7-9). Crucea acestei smerenii minunate, până și scuiăturile, bătăile, loviturile și moartea Domnul Le-a primit de bunăvoie. Asemănându-se cu Hristos, sfinții, începând cu apostolii, au luat asupra lor Crucea smereniei, cu toate umilințele și chinurile, știind că, dacă Domnul prin smerenie a lucrat mântuirea noastră, tot așa și noi, nu putem cu nimic altceva să dobândim mântuirea noastră, decât prin smerenie. Noi, însă, Să-L rugăm pe Domnul, pentru Crucea Sa, să ne dăruiască puteri harice. Să ne smerim atât în fața lui Dumnezeu, cât și în fața oamenilor, măcar la gândul de a nu fi certați de Domnul cu acele mari suferințe, nenorociri și necazuri, pe care ni le trimite Domnul, cu

singurul scop de a ne smeri pentru mântuirea noastră. Sfinții Părinți ai Bisericii mărturiseseu că toate necazurile Domnul Le trimite peste noi, pentru a ne smeri; cu atât mai mult, Domnul lasă ca însuși Satana, cu toți demonii lui, să ne încerce cu boli și necazuri, până nu ne vom smeri și până când, prin smerenie, nu vom urma calea cea mântuitoare și ne vom uni cu Dumnezeu. Din nefericire, printre noi se află mulți oameni care nu doresc să cunoască adevărata însemnătate mântuitoare a propriilor suferințe. Neluând în seamă învățăturile pe care le trimite Dumnezeu prin necazuri, acești oameni continuă să rămână mândri și îngâmfați. Ei doresc să fie în continuare lăudați, proslăviți, să fie considerați cei dintâi între semenii pentru mintea lor, pentru faptele lor bune. Acești creștini nu vor să știe nici de cuvintele Domnului nostru Iisus Hristos însuși, care, ne cere smerenie, atunci când spune: *"Veniți la Mine... și învățați-vă de la Mine, că sunt blând și smerit cu inima și veți găsi odihnă sufletelor voastre"*. (Matei 11, 28-29). Iar odihna pe care Domnul o promite celor smeriți este bucuria dumnezeiască, fericirea Raiului.

(Sfântul Ierarh Serafim Sobolev, Predici)